

Jelgavas 4. vidusskola

Špikopāts

**Jauno mācību
gadu sagaidot**

2013. / 2014. m. g.

Nr.1

**Kaut kur tālumā uz lauka,
Dzestrs rīts tiek miglā tīts.
Kaut kur pļavā, rīta rasā
Kājas mazgā septembris.**

**Tālumā aiz košiem siliem,
Noskan sapņains skolas zvans.
Ir nu atkal klāt tas brīdis,
Kad uz skolu doties laiks.**

Šajā numurā lasiet:

Vizīte Spānijā Comenius projekta ietvaros 2

Projekta "Matemātika kā spēle" vizīte Vācijā 4

Vizīte Vācijā Comenius projekta ietvaros 8

Mēs Vispārējos latviešu Dziesmu un Deju svētkos XXV 10 XV

Spīgo Somijā 12

Anekdotas par skolu 12

***Lai izdodas veiksmīgs un labiem darbiem bagāts jaunais
Zinību gads!***

Bibliotēka informē skolēnus un vecākus!

Lai varētu laikus sagatavoties jaunajam mācību gadam un bibliotēkā neveidotos lielas rindas, 2013./2014.m.g. skolas bibliotēkā mācību grāmatu komplektu varēs saņemt jau augusta pēdējā nedēļā.

Grāmatas izsnieg:

1.-4. klašu skolēniem - no 26.-27. augustam,
5.-9.klašu skolēniem - no 28.-29. augustam,
10.-12. klašu skolēniem - 30. augustā.

Grāmatu izsniegšanas laiks: no 9:00 - 14:00

Uzmanību!

Tie skolēni, kas nebūs nokārtojuši ar bibliotēku saistības par iepriekšējo m./g. mācību grāmatas bibliotēka neizsniegs!!!

Jelgavas 4. vidusskolas bibliotēka.

Vizīte Spānijā Comenius projekta "Maths as play" ietvaros

Agitas Dreimanes atmiņu stāsts

Mani piedzīvojumi sākās ar skolotājas Aijas Pridānes aicinājumu piedalīties matemātikas konkursā „Matemātika kā spēle”. Tas notika Starptautiskās programmas „Comenius” ietvaros. Mums bija jāizdomā un jāgatavo interaktīva spēle, kura būtu spēlējama ne tikai matemātikas, bet arī mājturības un tehnoloģiju stundās. Nolēmām izmantot mums visiem labi zināmās spēles „Twister” principu. Spēles mērķis bija palīdzēt skolēniem labāk apgūt ģeometriskas figūras, kā arī latviešu etnogrāfiskā raksta kompozīcijas principus. Pēc tam, kad bijām izdomājušas spēles noteikumus un dizainu, ķērāmies pie tās praktiskas gatavošanas no auduma. Spēles gatavošanā piedalījās arī Laura Hofmane no 8b klases. Rezultāts izdevās labs, to pēc prezentācijas un izmēģinājuma atzinīgi novērtēja arī manas klasesbiedrenes.

Paveiktais man deva iespēju piedalīties un prezentēt spēli sadarbības partneru sesijā Spānijā, bet Laurai- Vācijā.

Un tā, 22. februāra rīta pamodos, sapostos, paņēmu somas un devos uz lidostu. Biju nedaudz uztraukusies, jo tas bija mans pirmais lidojums. Diena bija nomākusies, tāpēc pa lidmašīnas logu neko daudz redzēt nevarēja. Vienīgais, ko lidojuma laikā ļoti labi redzēju bija skaistie Alpu kalni.

Dodoties uz Spāniju, cerējām, ka baudīsim siltu sauli, pretēji Latvijas sniegam un aukstumam, tomēr jāatzīst, ka laika apstākļi mūs nelutināja. Saule gan spīdēja, bet no kalniem pūta auksts arktiskais vējš.

Barselonā nolaidāmies ap četriem pēcpusdienā. Mūs un Bulgārijas delegāciju sagaidīja skolotāji no Spānijas skolām, un mēs kopīgi devāmies uz mūsu dzīvesvietu, kas atradās apmēram 100 km attālumā no Barselonas. Viesnīcā iekārtojāmies tikai ap pusseptiņiem vakarā. Dzīvoju kopā ar divām meitenēm no Turcijas. Nācās likt lietā savas angļu valodas zināšanas, lai varētu iepazīties un sarunāties.

Pēc grupas vadītāja ierosinājuma, vakarā devāmies nedaudz iepazīties ar naksnīgo, bet senatnīgo pilsētu Reusu, kā arī pavakariņot kafejnīcā, kurā pasniedza tradicionālās spāņu uzkodas- tapas. Viesnīcā atgriezāmies ap

desmitiem un, tā kā biju ļoti piekususi, uzreiz devos gulēt.

Sestdien, saskaņā ar plānu, bija paredzēta ekskursija uz seno pilsētu Tarragonu- vietu, kur 2014.gadā notiks olimpiskās spēles.

Autobusā pirmo reizi sastapās visi projekta dalībnieki, proti, skolēni un skolotāji no Spānijas, Francijas, Bulgārijas, Rumānijas, Latvijas un Turcijas.

Pirmais apskates objekts bija Romiešu akvadukts, pa kuru agrāk pilsētai piegādāja ūdeni. Tas ir apmēram 2000 gadu vecs. Var tikai brīnīties, kā tajos laikos bija iespējams uzcelt tik grandiozas būves.

Ņemot vērā, ka lielas daļa skolēnu un skolotāju jau bija tikušies iepriekšējās reizēs, viņi priecājās par kārtējo tikšanos un jauko ceļojumu. Atmiņām no akvadukta tapa daudzi fotokadri.

Tarragonā devāmies 3 stundu ilgā ekskursijā pa romiešu laika drupām, mūriem, vecpilsētu un katedrālēm. Ekskursiju vadīja gide, kura mums pastāstīja nedaudz par Tarragonas vēsturi un tās nozīmi romiešu laikā. Visvairāk man patika Amfiteātris, kas atradās Vidusjūras krastā. Tas bija liels ar augstiem pakāpieniem, kas vienlaikus bija arī sēdvietas, no tā bija skaists skats uz Vidusjūru.

Pēc ekskursijas bija varējām brīvi klīst pa gleznainajām pilsētas ieliņām sildīties ar karstu tēju vietējās ēstuvītēs un iegādāties suvenīrus. Vakārā, atgriežoties viesnīcā,

paēdam iedzērām, tēju un atpūtāmies.

turpinājums 5.lpp.

Vizīte Spānijā Comenius projekta "Maths as play" ietvaros

Agitas Dreimanes atmiņu stāsts (turpinājums)

Svētdien devāmies uz Barselonu. Vispirms apskatījām skaisto pilsētas panorāmu. Acis priecājās par ziedošajiem kokiem un augiem, kas rotā visu pilsētu. Galvenie apskates objekti bija saistīti ar Antonio Gaudi arhitektūru. Pirmo apskatījām viņa projektēto pasauleslaveno katedrāli Sagrada Familia. Lai gan tā vēl joprojām nav pabeigta, tā ir milzīga un tiešām ļoti iespaidīga ar visiem tās daudzajiem rotājumiem un tēliem no Bībeles, kas attēloti uz sienām gan ārpusē, gan iekšpusē. No iekšpuses, kā jau gide mums bija teikusi, katedrāle tiešām izskatījās pēc liela meža. Kolonnas bija ļoti augstas un interesantas formas, katras trepes un logi atšķīrās viens no otra. Logos bija milzīgas, krāsainas vitrāžas, no tām krita visdažādāko krāsu gaismas stari.

Pēc katedrāles apskates devāmies pastaigā pa pilsētu – apskatījām arī citas Antonio Gaudi projektētās ēkas. Tāpat priecājāmies par skaistajām katedrālēm, vecpilsētu, viduslaiku ēkām. Vakarā pulcējāmies pie Kolumba statujas- kolonnas, kuru no visām pusēm ieskauj lauvas un cilvēku figūras. Kolonnas augša atrodas Kolumbs, kurš rāda uz Ameriku. Diena bija iespaidiem bagāta un jāatzīst, ka vienā dienā iepazīties ar Barselonu ir neiespējami.

Pirmdien devāmies apskatīt vienu no Spānijas skolām. Mūs sagaidīja un sveica skolas direktore. Viņa mūs arī iepazīstināja ar skolu un tās apkārtni. Likās neierasti, ka skola viņiem ir iežogota teritorija. Skola bija ļoti auksta, visi skolā bija gērbusies siltajās jakās un daži pat mētelīšos. Skola ir piemērota karstajam laikam, lai pēc iespējas mazāk tajā iespīd saule un neienāk vasaras karstā svelme. Nedaudz pēc deviņiem sākās delegāciju uzstāšanās un prezentācijas. Vispirms vietējie skolēni rādīja prezentāciju par Kataloniju un tās tradīcijām. Tad katras valsts skolēni demonstrēja savas sagatavotās spēles. Pirmie savu spēli prezentēja vācu un tad franču skolēni. Otro brokastu laikā bija iespēja aprunāties ar skolēniem no citām valstīm un vietējiem skolēniem. Mums bija dota arī iespēja piedalīties un vērot

vairākas stundas Es piedalījos tehnoloģiju stundā. Klasē bija tikai 12 skolēni, kuri tobrīd veica praktisko darbu – vilka elektrību vienistabas dzīvoklim. Bija interesanti vērot kā viņiem veicas. Ja viss bija izdarīts pareizi, iedegās visas lampiņas, kas atradās dzīvokļa plānā.

Pēc stundām turpinājās spēļu prezentācijas. Savu spēli prezentēja turku, tad bulgāru un rumāņu skolēni. Mēs prezentējām divas spēles – pirmo prezentēja fizikas skolotāja Aina Sadovņikova, bet otru es. Biju nedaudz nobijusies, bet skolotājas man palīdzēja, un beigās viss izdevās labi, visiem bija jautri, spēlējot spēli. Arī citu skolu skolēni mums izteica atzinību par spēli.

Mums visinteresantākās likās vācu skolēnu sagatavotās spēles, jo tajās bija daudz interesantas informācijas un skolēniem ir jāzina gan vēsture, gan kultūra un māksla, gan citas jomas, turklāt ikviena no jomām tika saistīta arī ar matemātiku.

Pēc brīvā laika un pusdienām mēs atgriezāmies skolā, kur skolas skolēni un skolotāji mums rādīja vietējās tradīcijas, nacionālās dejas. Ļoti iespaidīgs bija uguns šovs, ko rādīja skolas vecāko klašu skolēni. Šajā skolā tāpat kā mūsu skolēni mācās mūzikas instrumentus un dzied korī.

Vakariņās devāmies baudīt tradicionālos ēdienus. Tie bija daudzveidīgi un garšīgi, piemēram, grilēti sīpoli un artišoki. Jāatzīst, ka ēdieni bija ļoti garšīgi, bet pārāk daudz. Rezultātā visi bijām pārēdušies.

Diemžēl jāsaaka, ka trīs dienas pagāja ļoti ātri un bija jāpošas uz mājām.

Šis ceļojums bija lieliska iespēja iepazīt jaunus cilvēkus un citas valsts kultūru, kā arī iegūt pieredzi saskarsmē ar citiem skolēniem un uzlabot angļu valodas prasmes. Es esmu priecīga, ka man tika dota iespēja doties šajā braucienā. Novēlu arī citiem būt aktīviem un iesaistīties skolas piedāvātajos projektos.

Projekta „Matemātika kā spēle” pēdējā tikšanās reize Vācijā

Maija otrajā nedēļā trīs Jelgavas 4.vidusskolas skolotājas - Ivita Steķe, Renāte Bogdanova un Liene Brēdiķe - un tikpat mūsu skolas skolnieču – Laura Hofmane, Kristiāna Pūce un Valērija Mašonska - kravāja ceļasomas, lai dotos uz nu jau pēdējo projekta dalībnieku tikšanos pie mūsu vācu kolēģiem no Lahntahlschule Nassau.

Vācijas rietumdaļas kalnu pilsētiņā Nassau, kas nosaukumu iemantojusi no slavenās Vormsas bīskapijas viduslaiku pils Villa Nassova, pēdējo dalībnieku tikšanos «Comenius» projekta «Matemātika kā spēle» ietvaros vadījām no 11. līdz 18.maijam.

Projekts ilga divus gadus – no 2011. līdz 2013. gadam.

Ceļasomas kravājam katra ar savām domām un izjūtām. Skolnieces viena otra – ar bažām galvā par to, kā varēs saprasties tajās ģimenēs, kurās būs jādzīvo visas komandējuma dienas. Tomēr, nebaidos apgalvot, ka visas – ar lepnumu sirdīs par padarīto. Divas mūsu skolas skolnieces – Laura Hofmane un Valērija Mašonska - uzvarējušas projekta ietvaros rīkotajā skolas konkursā par straujāko savu sekmju uzlabojumu matemātikā, aprēķinot vidējo vērtējumu šajā un pagājušajā mācību gadā. Vienai skolniecei – Kristiānai Pūcei- izdevies izveidot vienu no labākajām matemātiskajām spēlēm citā šā paša projekta ietvaros rīkotajā skolas konkursā.

Atšķirībā no meitenēm, skolotājas ceļā devās mazliet ar nostalgiskām un skumjām domām galvā: vizīte Vācijā taču bija paredzēta kā pēdējā oficiālā projekta dalībnieku tikšanās. Tomēr uzdrošinos teikt, ka sirdīs, tāpat kā pirms visām projekta dalībnieku vizītēm, visas jutām to pašu priecīgo satraukumu par gaidāmo tikšanos ar nu jau par tuviem kolēģiem kļuvušajiem vēl septiņu Eiropas valstu pārstāvjiem un labo

priekšnojautu, ka arī šī vizīte, tāpat kā citas - Anglijā, Turcijā, Rumānijā, Bulgārijā un Katalonijā Spānijas ziemeļaustrumos – būs izdevusies. Sev no jauna atklāsim un tuvāk iepazīsim vēl divas savu kolēģu un sadarbības partneru zemes – Vāciju un Franciju pašā Vācijas pierobežā Strasbūrā.

Neliela steiga un patīkamas rūpes, jo ceļasomā jāatrod vieta dažām Jelgavas 4.vidusskolas skolotāju mājās palicēju dāvaniņām un sveicieniem Vācijas draugiem, jāpabeidz gatavot piemiņas albums par visu dalībvalstu ieguldījumu un guvumu šajā projektā, un tad... ceļamies spārnos. Šoreiz ar aviokompāniju

«Lufthansa», kur lidmašīnas salonā pārsvarā runā vāciski, latviski un, ak jā, arī angļiski.

«Lufthansas» piedāvāto lēto reisu dēļ Frankfurtes lidostā esam aptuveni piecas minūtes pirms pulksten astoņiem no rīta pēc

Latvijas laika, apmēram piecas minūtes pirms deviņiem pēc Vācijas pulksteņa un vienu apaļu nedēļas nogali pirms pirmās oficiālās projekta dalībnieku tikšanās Lahntahlschule Nassau. Mūs sagaida vizītes Vācijā namatēvs skolotājs Davids Šmidls un taksometra šofere, kā vēlāk izrādās ļoti prasmīga un pieredzējusi sava aroda pratēja. Ceļā ar Davidu sarunājamies, bez šaubām, angļiski, jo viens no kunga mācītajiem priekšmetiem Nassau reālskolā ir angļu valoda, bet taksometra vadītāja, kā noprotu, ar angļu valodu gan nav uz «tu». Līdz mūsu galamērķim vēl krietns pusotras stundas skrējieni pa ātrgaitas šoseju, tādēļ, ar pūlēm atsaukusi atmiņā pirms vairākiem gadiem apgūtās vācu valodas paliekas iesācēja līmenī, mēģinu turpināt gan Davidam, gan šoferei vienlaikus saprotamu sarunu vāciski. Atbildē saņemu vien divus sev pievērstus pārsteigtus un samulsušus savu sarunbiedru skatienus, tādēļ steigšus nolemju turpināt

Projekta „Matemātika kā spēle” pēdējā tikšanās reize Vācijā

Daba ārā pa logu ļoti līdzīga Latvijai. Dzeltēni rapša un sazaļojuši labības vai dažādu dārzeņu lauki, nogāzes, ielejas, meži. Tikai vēja ģeneratoru plantācijas atsevišķā vietās, mākslīgie uzbērumi un norobežojumi ar apstādījumiem gar autostrāžu malām, lielceļu gludums un sakoptība un vietumis mežu biezokņainums kā no pasaku filmām par Tilu Pūcesspiegeli vai Ansīti un Grietiņu nodevīgi liecina – esam taču pašā Eiropas sirdī, vienā no vecākajām Eiropas valstīm Vācijā. Nav jau brīnums, ka ar angļu valodas bagāžu vien šeit nepietiek. Davida teiktais, ka meitenes dzīvos pie divu Nassau skolas skolotāju un vienā no viņa skolas labākajām Vācijas lietuviešu ģimenēm, nomierina. Atvadoties Davids vēl sniedz savas kolēģes Olgas telefona numuru un liek mums apsolīt, ka noteikti Sauteres kundzei piezvanīsim, tiklīdz būsīm iekārtojušas viesnīcā, jo viņa ar nepacietību mūs gaidot.

Lai nu kā, valodas un kultūras barjeras, kas ir dabiskas, pirmoreiz iebraucot un uzturoties mazpazīstamā zemē, mūs šeit skar minimāli. Jau no ierašanās brīža noprotam, ka esam uzticamās rokās, jo esam taču atbraukušas un viesojamies pie projekta gaitā sen iepazītiem draugiem. Mūsu skolnieces dzīvo ģimenēs dažādās vietās Nassau un tās apkaimē, savukārt Latvijas skolotāju apmešanās vieta ir viena no Nassau daudzajām privātajām viesnīcām, šoreiz Lānas upes kreisajā krastā Štrāsbrukštrāsē, kas ir 20 minūšu gājienā no skolas un Nassau centra. Pa logu paveras skats uz viduslaiku Nassau pili pašā augstākajā pilsētiņas punktā kalnā, ap kura piekāji gluži klasiski kā no vēstures grāmatām apvijusies Lānas upes josta.

Visu nedēļas nogali un arī visas turpmākās vizītes dienas savā tikai Volgas kazahiem un Volgas vāciešiem raksturīgajā sirsnībā un ģimeniskumā Sauteres kundzes ģimene mūs «nēsā uz rokām». Ekskursijas uz tuvākām

un attālākām pilsētiņām Nassau apkārtnē – Rūderhemu, Visbādeni, Koblenczu, Limczu, brauciens gar varenās Reinas krastu, pār kuru līdz šim posmā no Rūderhemas līdz Koblenzcai nav vēl tapis neviens tilts, Gētes Loreles jeb Lauras skulptūra pašā šaurākajā upes ielokā, kopīgas vakariņas ģimenes lokā, Olgas kundzes mazmeitiņu dzimšanas dienas un pat ģimenes viesības Limczā, un kur nu vēl pastaigas pa Nassau, kādas pusdienas Nassau Vācijas turka ātro uzkožu restorānā un pasēdēšana vakarā pirms mājupceļa Vācijas horvātiertes ziedu krodziņā. Sarunas, kopīgi piedzīvojumi, pārdzīvojumi, daudz jaunas informācijas un arī daudz vielas pārdomām.

Tīri simboliski šajā, varētu pat teikt, mūsdienās nu jau daudznacionālajā Vācijas pilsētiņā ierodamies Mātes dienas priekšvakarā, un 12.maiju pavadām tur.

Pamostamies līdz ar Nassau baznīcas torņa zvaniem – rīta pusē mums sarunāta tikšanās ar Olgas kundzi. Nassau centrā kluss, kā jau svētdienas rītā, bet netālu no stacijas paejam garām kādam aptuveni astoņus deviņus gadus vecam puisītim, kas tur folijā ievīstītu ziedu

rokā.

Nemaz neplānojām un negaidījām, ka šī diena izvērtīsies tā – ka sēdēsim pie ģimenes viesību galda un atzīmēsim kādu ļoti svarīgu dienu – Olgas kundzes mazmeitiņas dzimšanas dienu. Turklāt ļoti ģimeniskā kompānijā, kur gandrīz visi pārzina krievu valodu. Olgas kundzes un viņas vīra dzimtas saknes meklējamas pie Volgas kazahiem. Abi kā vācieši pieredzējuši padomju laikus Kazahijā, kad par savu nacionālo piederību bijis labāk klusēt. Olgas vīrs Viktors zina stāstīt par savas dzimtas vēsturi, kad, atsaukdamies karalienes Elizabetes I aicinājumam nabadzīgajiem vācu zemniekiem doties uz Kazahiju, apstrādāt un iegūt savā īpašumā tur esošās brīvās auglīgās stepes zemes, viņa senči mērojuši tālo ceļu uz

Projekta „Matemātika kā spēle” pēdējā tikšanās reize Vācijā

Vēlāk pēc Padomju Savienības sabrukuma viņi mērojuši ceļu uz Vāciju atpakaļ, lai dzīvotu un strādātu etniskajā dzimtenē. Viktors kā amatnieks un celtniecības darbu meistars, savukārt Olgas kundze iesākumā kā sociālā darbiniece centrā slimajiem cilvēkiem ciematā, bet vēlāk kā vizuālās mākslas un valodu skolotāja.

Nedaudz ar rūgtumu Olgas kundze piemin, ka, būdama iebraucējas statusā, tā arī visus 20 gadus saņēmusi tikai 60 procentus no pilnas skolotājas vai sociālās darbinieces algas Vācijā, jo tādi ir šīs zemes likumi.

Olgas un Viktora lielākā cerība un dārgums ir viņu meitas un mazmeitas, savukārt spēka un enerģijas avots – radnieciskās saites un labās, ģimeniskās attiecības piederīgo vidū. No saviem turku kolēģiem uzzinām,

ka visi viņu skolēni Nassau dzīvo vietējo turku ģimenēs, arī ar stingrām ģimeniskām saitēm un tradīcijām. Mūsu skolniece Valērija dzīvoja lietuvietes un vācieša ģimenē. Turklāt Nassau arī netrūkst veikaliņu un krodziņu, kas pieder kādam iebraucējam turkam, horvātam, francūzim vai itālim, un bieži vien nacionālā piederība nemaz netiek slēpta, bet tieši otrādi – reizēm pat pasvītota.

Turklāt, maija nedēļas nogalē apmeklējot Nassau, nevar nepamanīt kempingus un treilerus visgarām Lānas upes krastam. Upi var izmantot laivošanai un kuģošanai, ainaviskais kalnainais reljefs dod iespēju doties pārgājienā kalnos, iekoptie rotaļlaukumi, āra baseins un Šteina parks ļauj atpūsties ģimenei kopā ar bērniem.

Mums latviešiem laikam no dzimtļaužu laikiem par vāciešiem iesakņojies tāds stereotips, ka vācietis – tas nu gan ir pedants, pat sīkākai skaidrībai neļaus zemē nokrist, jo tā jau kaut kur ierēķināta. Tāpēc mana auss saspringst, tikko valodas sāk grozīties ap naudām, laiku, nodokļiem, cipariem un dažādām citām praktiskām lietām. No sarunām ar Viktoru izrādās, ka Vācijā ir vienkārši lietas,

ko skaita, un lietas, ko arī neskaita. Nu, piemēram, nodokļi. O, jā! Tos gan atskaita. Sākot ar desmito tiesu baznīcas nodokļa un beidzot ar sociālo nodokli, veselības nodokli un vēl dažādu veidu apdrošināšanām. Savukārt tad, ja vajadzīga kāda medicīniska plānota operācija, tad gan ne nauda, nedz arī dienas līdz operācijai nav jāskaita. Vienkārši pieraksties sev izdevīgā vai ārsta ieteiktajā laikā, un saņem pakalpojumu bez maksas.

Kolīdz iebraucām Nassau, Davids mūsu uzmanību vērta uz plakātiem, kas vēl bija palikuši no nesenajiem

protestiem pret Lahntahlschule Nassau slēgšanu. Taisni vai neticami, arī skolu Nassau līdzīgi kā daudzas skolas mazpilsētās un laukos skolas Latvijā skārusi līdzekļu ekonomija un sistēma «Nauda seko skolēnam». Vēlos uzzināt kaut ko par šo problēmu sīkāk, un Davids man pastāsta, ka atšķirībā no

Latvijas iedzīvotājiem cilvēki Vācijā prestižākas skolas dēļ naudu par benzīnu, kas Vācijā tomēr ir dārgāks, neskaita. Savukārt bērnus ģimenē laikam gan, jo demogrāfiskā situācija Vācijā, it sevišķi tādās mazpilsētās kā Nassau jo gadus, jo sliktāka.

Klātesot nu jau visu astoņu dalībvalstu sadarbības partneriem esam laipni aicinātas skolas zālē uz projekta pēdējās tikšanās svinīgu atklāšanu.

Ar interesi noskatāmies filmu par Nassau, un esam laipni aicināti apskatīt skolu, kā arī iepazīties ar mācību procesu. Interesanti, ka skolēni regulāras mācību stundas apmeklē tikai četras dienas nedēļā, savukārt vienu dienu – trešdienu- viņi veltī, lai praktiski pilnveidotu attīstītu savus talantus: dziedāšanas un muzicēšanas prasmi, vizuālās mākslas un mājturības, kā arī citas prasmes. Ļoti aizraujošā un interesantā veidā skolēni apgūst bioloģiju, pavasara un vasaras mēnešos praktiski nodarbojoties ar biškopību dravā turpat skolas dārzos, pētot kukaiņu dzīvi speciāli skolas dārzā pašu veidotā kukaiņu mājiņā jeb kukaiņu hotelī.

Projekta „Matemātika kā spēle” pēdējā tikšanās reize Vācijā

Mājturības un bioloģijas stundās skolēni sviež medu, gatavo vaska izstrādājumus, apgūst metālapstrādes un inženierzinātņu pamatus, kā arī kulinārijas prasmes. Pasākumu starplaikos tiekam cienāti arī ar skolēnu pašgatavotām uzkodām. Ja būtu dabā jāizmēra Nassau pilsētiņas vai kādas citas pilsētas platība Reinzemē Pfalcā, nāktos krietni vien pasvīst pie ģeometriskām dažādu prizmu un piramīdu laukumu aprēķināšanas formulām. Saulainās nogāzēs, kur vien braucam plešas vīna lauki, savukārt gandrīz katra augstāka kalna galā – pils, klosteris vai baznīca. Katrā pilsētā un ciematā jūtama viduslaiku klātbūtne un Svētās Romas Impērijas mantojums, un ne tikai vien.

Tradicionālo konfesiju draudzēm un piederībai kādai no tām vēl aizvien ir liela nozīme pilsētu un ciematu sabiedriskajā dzīvē. Kaut arī tādas netradicionālās draudzes kā Jehovas liecinieki kļūst sabiedrībā aizvien izplatītākas. Interesanti, ka vīna audzēšanas un darīšanas tradīcijas uz Vāciju atnesuši tieši romieši, tāpēc pietājam vīna darītavā degustēt dažādas vīnu šķirnes un klausīties saimnieka stāstījumā par sava amata noslēpumiem.

Tikai braucienā lejup pa Lānas upi ar plostu un ejot uz kopīgajām vakariņām Nassau pilī pa īstam izbaudām Reizemes Pfalcas dabas skaistumu. Pirmo reizi tā īsti uz savas ādas saprotam, ko nozīmē teiciens «nu ir visas slūžas vaļā», lai nevienmērīgā dziļuma kalnu upi Lānu padarītu kuģojamu, kā arī to, cik svarīgi ir slūžas laikus atvērt un pēc tam atkal aizvērt. No mazajiem Francijas skolēniem uz plostā mācāmies, cik svarīgi ir laikus ļauties priekam, dejot, dziedāt smieties un baudīt dzīvi, bet tad atkal sajūst mēru, aizvērt «slūžas» priekam, lai ienāk nopietnība un franču miers. Kā latvietei man atliek tikai brīnīties, cik dabīgi kopā ar savu skolotāju Laurentu viņiem tas sanāk.

Stāvais ceļš augšup kalnā uz Nassau pili vainagojas ar diviem Vācijas kā senas demokrātijas un mūzikas lielvalsts pārsteigumiem. Mums spēlē jauks un skanīgs orķestris, kas tērpts stilizētos viduslaiku tērpos, un Nassau pilsētas mērs pilī iejūtas namatēva lomā, pats personīgi pasniedzams vīnu gan muzikantiem, gan arī mums – viesiem.

Jaukais vakars gan nevar izvērsties pārāk garš, jo nākamajā rītā pulksten septiņos paredzēts sēsties autobusā, lai šķērsotu Vācijas robežu un pieliktu sulīgu punktu pagājušogad Anglijā aizsāktajai matemātiskajai spēlei – Eiropas Parlamenta sēdes simulācijai, lemjot par Eiropas Padomes līdzekļu piešķiršanu un taisnīgu sadali izglītības sistēmu uzlabošanai katrā no projektā «Matemātika kā spēle» iesaistītajā nacionālajā valstī.

Protams, arī Eiropas Parlamenta un Eiropas Padomes ēka pašas par sevi bija varenas, iespaidīgas un apskates vērtas.

Turklāt, foto galerijā Parlamenta ēkas iekšpusē sirds patīkami notrīsēja, atrodot attēlus gan no Baltijas ceļa, gan no Latvijas uzņemšanas Eiropas Savienībā svinīgā akta 2004.gadā.

Pēc starptautiska matemātisko spēļu turnīra, teātra stundas un akrobātikas skolēniem; pēc kopīgu vadlīniju nospraušanas projekta «Matemātika kā spēle» svēršanai, mērīšanai un vērtēšanai izejam vēl pēdējo kultūrvēstures stundu gida pavadībā Koblencā Reinas un Mozeles krastos, paspējam uz īstu demokrātijas skolu Reinzemes Pfalcas lantāgā Maincā un apskatām pasaules pirmā grāmatu iespaidēja Gūtenberga muzeju.

Šīs dienas bijušas tik iespaidīgas, svešvalodu stundām, kultūršokiem un bagātas, ka arvien biežāk prātā nāk vēl kāds turpat Vācijā, tikai citā pavalstī Ulmā dzimis pasauleslavis

matemātiķis un dižgars Alfreds Einšteins ar saviem citātiem un izteikumiem par paša atklāto relativitātes teoriju un laiktelpas bedrēm.

Pēc projekta pēdējās tikšanās atskāršu, ka jau ilgāku laiku laika ziņas esmu klausījiesies tā kā plašāk - Eiropas pilsoņa līmenī. Gribo vai negribo, auss sadzirdējusi un atmiņa nezina kādēļ gribējusi fiksēt prognozi ne tikai Latvijai, bet arī vēl Anglijai, Francijai, Katalonijai Spānijas ziemeļaustrumos, Turcijai, Rumānijai, Bulgārijai, it kā ar savu laika ziņu diktoru māņiem vien nepietiktu. Varbūt manī tomēr kaut kas pa šo laiku noticis? Bet, ja tiešām tā, tad ļoti skaistā un saudzīgā veidā.

Liene Brēdiķe, Jelgavas 4.vidusskolas skolotāja

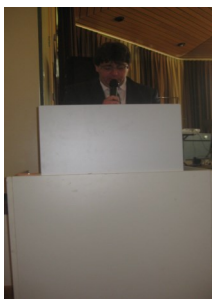

Vizīte Vācijā Comenius projekta "Maths as play" ietvaros

Kristiānas Pūces atmiņu stāsts

14.maijs

Projekta atklāšanas dienā mēs devāmies uz pasākumu, kurā varējām noklausīties pilsētas mēra, kā arī citu politiķu uzrunas. Tālāk mēs noskatījāmies skolēnu sniegtos priekšnesumus, kā arī iepazīnāmies ar projekta logo. Atklāšanas pasākums, manuprāt, bija ļoti interesants.

Pēc atklāšanas pasākuma mēs devāmies iepazīt skolu un piedalīties nodarbībās. Es iepazīnu vācu skolēnu ikdienu un uzzināju, piemēram, to, ka ir skolēniem iespēja vākt medu un veidot dažādus produktus no medus.

Pēc skolas apmeklējuma devāmies braucienā ar laivu pa upi, kas tek cauri Nassau. Šajā braucienā es ieguvu jaunus draugus, lieliski pavadīju laiku, kā arī izbaudīju skaistos dabas skatus.

Pēc laivu brauciena mums bija brīvais laiks, kuru mēs kopā ar jaunajiem draugiem pavadījām pastaigā pa Nassau. Tad jau pienāca laiks doties uz pili, kura atradās kalna galā un no kuras pavērās krāšņs skats uz Nassau.

Pilī mūs sagaidīja Nassau orķestris, kurš mums nospēlēja vairākus skaistus skaņdarbus, pēc kuru noklausīšanās devāmies vakariņās. Vakariņās mēs pavadījām jautrā gaisotnē, runājot, klausoties skaistu mūziku un izbaudot gardus ēdienus.

17. maijs

Šī diena mums sākās ar braucienu uz Mainzu. Kad ieradāmies Mainzā, mūsu pirmais apskates objekts bija Mainzas parlaments. Šeit strādā 101 deputāts, un viņiem trīs reizes nedēļā notiek sēdes, kurās apspriež svarīgākos jautājumus. Ekskursijā pārliecinājāmies, ka Mainzas parlaments ir krāšņs gan no ārpuses, gan iekšpusē.

Pēc pusdienām parlamentā mēs devāmies uz Gutenberga muzeju. Šeit mēs varējām redzēt, kā radās pirmā iespiestā grāmata, kā attīstījās grāmatu iespiešanas tehnika un kādas ar laiku kļuva grāmatas. Mēs uzzinājām daudz jauna par grāmatu iespiešanu, iespiešanas tehnikas attīstību un to, ka tolaik grāmatās iespieda ar tīru zeltu.

Iegūtā pieredze, dzīvojot ģimenē

Šīs astoņas dienas es pavadīju dzīvojot jaukā ciematīnā Dausenau, kas bija dažu minūšu braucienā no Nassau. Šis ciematīnš bija ļoti skaists, jo tam apkārt bija kalni un caur ciematīņu tecēja skaista upīte.

Es dzīvoju pie rumāņu izcelsmes meitenes, kura bija ieradusies uz gadu strādāt par skolotāju Vācijā. Es nebiju vienīgā meitene, kuru namamāte uzņēma pie sevis, otrs ciemiņš bija meitene no Rumānijas. Tā nu mēs trijātā jauki pavadījām laiku, katru vakaru smējāmies, skatījāmies filmas, devāmies uz dažādām pilsētiņām un runājām par lietām, kas mūs visas interesēja.

Tā es pavadīju savu brīvo laiku, kura nebija īpaši daudz. =)

Vizīte Vācijā Comenius projekta "Maths as play" ietvaros

Lauras Hofmanes atmiņu stāsts

Nedēļa ģimenē

Ģimene, pie kuras es dzīvo izrādījās ļoti jauka un draudzīga. Angļu valoda brīvi nepārvaldu ne es, ne mana viesģimene, bet mēs spējam saprasties diezgan labi.

Stefānijas māja no ārpuses izskatījās pēc maza pasaku namiņa, jo pagalmā bija novietotas ļoti daudz multfilmu varoņu figūru. Arī mājas iekšpusē bija redzami daudzu pasaku tēlu atveidojumi. Vienā plauktā Smurfu ģimenīte, otrā plauktā Skubija Dū komanda un citi. Mājā arī bija ļoti jauka kucīte, divas kaķenes, trīs bruņurupucīši un pieci truši. Ļoti liela ģimene.

Svētdienā bija brīvais laiks ar ģimeni, tāpēc braucām uz zooloģisko dārzu svinēt Mātes dienu. Zooloģiskais dārzs pārāk neatšķīrās no Latvijas zooloģiskā dārza, bet tomēr ļoti jauki. Noskatījāmies gan delfīnu, ūdens lauvas un leopardu barošanas šovus. Latvijas zooloģiskajā dārzā nav leopardi, tāpēc tas likās ļoti interesanti un nepierasti.

Pirmdienā devāmies uz skolu ar skolas autobusu, kurš brauc katru rītu, lai vestu vācu skolēnus uz skolu. Ieejot skolā, es jutos kā apskates objekts, jo visiem interesēja no kurienes un kas es esmu. Stefānijas klasesbiedri nemācēja neko angliiski pateikt, tāpēc visu laiku smējās savā starpā un uzdeva jautājumus Stefānijai par mani.

Jau nedēļas beigās biju pieradusi, pie viņu ģimenes ieradumiem, tāpēc bija vieglāk nekā pirmajā dienā. Piektdienās pie manas viesģimenes brauc draugi un viņi visi kopā atpūšas. Cep gaļu, spēlē bumbu un kopīgi ēd vakariņas. Tajā vakarā Stefānija pateica, ka jau naktī brauc prom uz Austriju, lai piedalītos džudo sacensībās. Protams, palika skumji, jo vairs nekad neredzēšu viņu, bet neko jau mainīt nevarēju. Pēdējā dienā, kad pamodos, Stefānija jau bija prom, bet mājā valdīja jauks noskaņojums, jo nekas jau nebija mainījies.

Pirms devāmies ar mammu uz skolu, aizbraucām uz vecpilsētiņu apēst saldējumu ar augļiem, jo Nassau bija pilsētas svētki. Kopumā nedēļa man ļoti patika un bija prieks, ka ģimene mani uzņēma tik jauki un neizturējās kā pret īpašu viesi, bet kā pret ģimenes locekli, lai es nejostos neveikli.

Skumīgi atvadījos no Stefānijas mammas un māsām un devāmies uz lidostu.

15.maijs

15.maijā mums bija iepļānots doties ekskursijā pa Eiropas Parlamentu Francijā, bet, kad aizbraucām, uzzinājām, ka esam nokavējuši vairākas stundas mūsu ieejas laiku, tāpēc netikām ekskursijā. Visus tas ļoti nomāca, jo paļāvāmies uz Vācu partneriem, ka viņi būs visu saplānojuši laicīgi.

Pēc parlamenta apskatīšanas devāmies pastaigā pa Strasbūru. Aizgājām līdz Katedrālei, bet tad gājām uz veikaliem pirkt suvenīrus. Kad jau brīvais laiks bija beidzies, devāmies uz autobusu, lai brauktu atpakaļ uz Nassau.

16.maijs

16.maijā skolā bijām uz pirmo stundu, tad devāmies uz koncertzāli, lai skatītos teātra grupas priekšnesumus. Uzstājās skolas bungu ansamblis, skolas muzikālā grupa, kā arī mazīe projekta viesi no Francijas ar kabarē priekšnesumiem.

Devāmies uz sporta halli, kur notika akrobātikas paraugdemonstrējumi un apmācības. Mācījāmies kā pareizi braukt ar vienriteni, noiet pa trosi, žonglēt ar trim bumbiņām un vālītēm. Man gandrīz izdevās žonglēt ar trim bumbiņām, Valērijai žonglēt ar vālēm, bet Kristiānai braukt ar vienriteni. No sirds izsmējamies un devāmies uz vilcienu, lai brauktu uz Koblenz.

Vilcienā iepazināmies ar vēl dažiem vāciešiem, bet tad jau sākām devāmies ekskursijā pa Koblenz. Laiks, kā jau visas dienas, bija ļoti slikts, lija lietūs, no saules ne miņas, bet tas netraucēja jautrajam noskaņojumam. Vācieši mūs pierunāja nošķirties no pārējiem un doties uz lielveikalu iepirkties. Tā arī darījām, jo mūs jau nevar atturēt no veikaliem. Kad bijām izstaigājušas veikalus un nopirkušas gan drēbes, gan suvenīrus, tad devāmies atpakaļ uz Nassau.

Nassau mums joprojām bija ļoti daudz laika līdz vakara aktivitātei, tāpēc devāmies skatīties Stefānijas džudo treniņu. Skatoties treniņu, man ļoti sakārojās pamēģināt džudo, tāpēc apsveru domu nākošgad šo ideju īstenot.

Kad jau treniņš bija beidzies, devāmies uz barbecue

Valērijas Mašonskas atmiņu stāsts

Ceļojums uz Vāciju bija interesants, jo ceļojuma laikā ne vien pārliecinājāmies, ka Vācija ir ļoti skaista valsts, bet arī uzzinājām daudz ko jaunu par Vācijas vēsturi, kultūru un skolām.

Uz skolu, kurā viesojāmies, braucām ar skolas autobusu, proti, Vācijā ir autobusi, kuri skolēnus aizved līdz skolai. Vēl neparasti šķita tas, ka skolā, kurā mēs viesojāmies, nebija ēdnīcas, arī zvans viņiem ir klusāks, līdzīgs torņa zvanam.

Projekta atklāšanas pasākumā "Opening of the Comenius

Meeting in Nassau" mums demonstrēja bungu spēli, mūs priecēja arī citi muzikāli priekšnesumi un video. Pēc tam apskatījām skolu. Man ļoti patika nodarbība, kurā stāstīja, kā skolēni iegūst medu un kā no medus gatavo dažādas lietas. Mums uzdāvināja arī jaukas dāvanas - konfektes un vaska sveci.

Man patika ceļojums uz Vāciju. Es ieguvu jaunus draugus, uzzināju kā dzīvo un mācās citās zemēs, kā arī pirmo reizi mūžā izbaudīju lidojumu ar lidmašīnu.

Paldies Comenius projektam par visu!

Mēs XXV Vispārējos latviešu Dziesmu un XV Deju svētkos

Šīs vasaras skanīgākie svētki jau izskanējuši, un es vēlējos padalīties ar jums, kas šajos svētkos nepiedalījās, un pastāstīt, kā tad mums gāja.

Jūlija pirmajā nedēļā notika XXV Vispārējie latviešu Dziesmu un XV Deju svētki, kuros piedalījās mūsu skolas kolektīvi, proti, meiteņu koris „Spīgo”, vīru koris „Kārkli pelēkie zied” un orķestris „Rota”.

Šim notikumam mūsu kolektīvi gatavojās ilgi - mēģinājumi, mēģinājumi un vēlreiz mēģinājumi! Gatavojāmies cītīgi, katrs kolektīvs mācījās savu repertuāru un nāca uz skolu piedalīties mēģinājumos arī brīvlaikā. Mūsu darbs vainagojās ar panākumiem Dziesmu svētku skatēs. “Spīgo” 29. jūnijā „Koru karos” ieguva godam pelnīto 1.vietu, savukārt orķestris „Rota” 3.jūlija finālskatē izcīnīja 2. vietu savā grupā.

Viens no pirmajiem darbiem, sākoties Dziesmu svētkiem, bija iekārtoties Rīgas skolā, kurā mums bija jānakšņo. “Spīgo” un vīru koris skolā bija jau iekārtojušies, savukārt pēc Zemgales zonas kopmēģinājuma visas dienas garumā, beidzot arī orķestris iekārtojās skolā.

Naktī uz 5.jūliju jelgavniekus ar balli priecēja „TirkizBand”. Ballīte notika līdz pat rīta gaismai. Kad putni aiz loga jau čivināja, kārtīgi izdejojušies, devāmies gulēt.

Nākamajā dienā no paša rīta jau mēģinājumi visas dienas garumā - koriem Mežaparkā, orķestriem Doma laukumā. Noguruši, atveldzējušies dušās, devāmies gulēt, lai rīt varētu būt gatavi ģenerālmēģinājumam Mežaparkā.

Nu...nē ... Tā gluži nebija.:) . Vakars tikai sākās. Visforšākais tajā naktī bija tas, ka puisi, paņēmuši ģitāras, mūsu stāva foajē sāka dziedāt visiem pazīstamas dziesmas. Mēs sasēdāmies uz zemes draudzīgā aplītī un dziedājām, pārsvarā gan tur bija mūsu skolas kolektīvi, bet tas tiešām bija ļoti jauki! Visā skolā skanēja jaunas un vecas dziesmas, daži arī dejoja. Līdz brīdim, kad atnāca policisti un lika doties gulēt.

Mēs XXV Vispārējos latviešu Dziesmu un XV Deju svētkos

Nākamajā, viskarstākajā dienā, jau no desmitiem rītā sākās ģenerālmēģinājums. Kori un dejotāji tautastērpos, orķestri savos tērpos, bet saulē +25. Mēģinājums bija smags, bet ļoti emocionāls. Vakarā orķestri uzstājās Doma laukumā- Dižkoncertā. Šajā koncertā spēlēja Kurzemes, Zemgales, Latgales, Vidzemes, kā arī Rīgas zonu orķestri. Dižkoncertā skanēja arī mūsu Līgas Celmas – Kursietes darbs „Nakts svīta”, kas bija Dziesmu svētku pirmatskaņojums, ko izpildīja Zemgales zonas apvienotais orķestris.

Svētdiena - pēdējā svētku diena! No rīta gājiens, bet vakarā gala noslēguma koncerts Mežaparkā, ko visi gaidījām ar nepacietību.

„Gājiens bija jautrs! Bija forši iet jautrā mūzikas pavadījumā, ko spēlēja mūsu pašu orķestris, un skatīties uz cilvēkiem, kas māj un sveicina!” atceras Lauma no kora „Spīgo”.

Beidzot pienāca ilgi gaidītais noslēguma koncerts „Līgo”, kas notika Mežaparkā. Tiešām, skaists un vārdiem neaprakstāms koncerts. Neaizmirstamas emocijas katram Dziesmu svētku dalībniekam- būt estrādē, sajūst to burvību, vienotību!

Es domāju, ka katrs, kurš šajos svētkos ir bijis, ir vienisprātis ar mani, ka latviešiem šie ir visskaistākie un krāšņākie svētki. Ir labi, ka mums ir iespēja mācīties šajā skolā, mūzikas novirzienā un piedalīties šādos svētkos.

Jelgavas 4. vidusskola ir vienīgā vispārizglītojošā skola Latvijā, kuras divi kolektīvi XXV Vispārējo latviešu Dziesmu un XV Deju svētku skatēs ir ieguvuši tik augstus rezultātus! Paldies pedagogiem Līgai Celmai - Kursietei, Agrim Celmam, Lienai Celmai, Artai Jurgenovskai!

Sabīne Trumsiņa 12.b klase

“Spīgo” Somijā

Katru gadu kora „Spīgo” meitenes piedalās konkursos vai festivālos ārzemēs, šogad braucām uzstāties Somijas festivālā „Tampere vocal music festival 2013”, kas notiek reizi divos gados vienā no Somijas skaistākajām pilsētām – Tampere.

Ceļš līdz Somijai bija ļoti garš. Daudzām meitenēm šis brauciens bija pirmais ceļojums kopā ar kori, kā arī pirmais brauciens ar prāmi no Igaunijas uz Somiju. Nonākot Tampere, priecēja neaprakstāmi skaistas ainavas, visapkārt redzamas laivu piestātnes un jahtas. Pilsētas iedzīvotāji bija smaidīgi un laipni.

Visas nakts pavadījām piepilsētas kempingā pie ezera, kur arī norisinājās mēģinājumi, peldes un kopīga atpūšanās pēc smagas sezonas. Mūsu kempinga mājiņās

varēja redzēt īstu tautas tērpu skati, jo savus tērpus kārām uz skapju durvīm un gultu malām, lai tie nesaburzītos. Pirmo reizi mūsu meitenēm bija iespēja piedzīvot baltās nakts, proti, laiku, kad nakts ir gandrīz tikpat gaiša kā diena.

Konkursa dienā visas koristes bija pozitīvi noskaņotas un gatavas cīnīties par uzvaru. „Spigo” konkursa programmā bija J. Ozoliņa, G. Selgas „Ieviņa”, L. Celma- Kursietes „Saulīte dancoja”, B. Kutavičus „Juru Eglele”. Visas dziesmas meitenes nodziedāja godam un ne par velti

apbalvošanā meitenes no 62 kolektīviem ieguva 3 zelta medaļu diplomu un 2000 eiro lielu naudas balvu.

Malači, meitenes!

Lauma Niedrīte 12.b klase

Smejies vesels !

Skolotājs:

- Kā sauc cilvēku, kas zog?

Pēterītis:

- Nezinu.

- Pēterīt, ja es iebāzīšu roku tavā kabatā un izvilkšu latu, par ko tu mani sauksi?

- Par burvi!

Sakiet, skolotāj, vai cilvēku var sodīt par to, ko viņš nav izdarījis?

-Protams, ka nevar.

-Vai cik labi ! Es neesmu sagatavojis mājas darbus!

Māte modina dēlu:

- Celies, dēliņ, celies un ēd brokastis. Tev šodien pirmā skolas diena! Tavu somu jau sakrāmēju.

- Nē, nē, es negribu, nu kāpēc?

- Celies, celies, Tev jāiet, dēliņ, tu taču esi skolas direktors.

- Tēti, rīt mums skolā būs mazā vecāku sapulce.

- Ko nozīmē “mazā”?

- Tu, es un direktors

Anekdotas par skolu

Vēstures stunda.

- Jaunais cilvēks tur pie durvīm! Kad dzimis Gēte?

- Nezinu....

- Nu labi, kad dzimis Mocarts?

- Nezinu...

- Tad ko jūs vispār šeit darāt!?

- Nu, atnācu lampiņu nomainīt, esmu elektriķis...

- Jānīti, ko tu šodien tāds jautrs?

- Ķīmijas skolotājs mums izskaidroja dinamīta formulu.

- Un ko rīt skolā darīsiet?

- Kādā skolā?

Skolas direktors lūdz Jānītim 4. stāvā nokrāsot logus.

Pēc pāris stundām Jānītis ieiet direktora kabinetā un jautā:

- Sakiet, vai rāmjus arī vajadzēs krāsot?